

Costureira non a quero
que senón ríome dela
canto arpeu hai no mundo
dorme na cama con ela.

Costureira bonitiña
Dam'unha aghulla de prata
para sacar unha espiña
do corazón que me mata.

Costureira non a quero
tecelana non ma dan
a filla dun labradore
que sepa ghana-lo pan.

Heite d'amar paxariño
heite d'amar ghorrión
heite d'amar paxarino
de día e de noite non.

Toca miña pandeireta
senon heite de rachar
que me custache-los cartos
axudarmos a ghanar.

Este pandeiro que toco
éche de coiro d'ovella
onte pacía no monte
hoxe toca que rabea.

O pandeiro toca ben
as ferreñas danll'o son
ar mociñas que o tocan
elas de Vilvestro son.

Canteiros de Pontevedra
pican na pedra menuda
pican na muller allea
outros lles pican a súa.

Unha noite no muiño
unha noite non é nada
unha semaniña enteira
eso si qu' é muiñada.

O muiño troula troula
nunca s'enche de troular
a filla do muiñeiro
rabea por se casar.

- Había aquí unha fiada moi ghrande, non, e repartíaa pola parroquia adiante para que ma fiaran, non sabes?, e despois cada un fiaba cunha estopa, un fío, un liño... Cada un collía cerzo ou collía estopa, calquer cousa que lle dera a ghana. E despois, así que estaba fiado no domingo que se poñía para lovalo esas cousas á casa donde se repartían, daban unha merenda e facíamos unha foliada.

Miña soghra xa morreu
deixoum'o caldo na cunca
vamos come-lo caldiño
pola ialma da defunta.